

Стареца млъкна развълнуванъ. Той намираше, че е казалъ колкото тръбва на затворниците. И като съгледа директора на затвора, окръженъ отъ надзиратели и ключари, обърна се къмъ тяхъ:

А тебе, господинъ директоре, азъ те моля — прости ни. Нека това ни послужи за урокъ. Всички ще разберемъ гръшка-та си. Отнесете ли се къмъ насъ съ милостъ — тръбва да не сме човѣци да се не засра мимъ. Простете ни, защото прошката е по-силна отъ наказанието. Ако нѣкой отъ насъ повтори това, което стана — азъ ще понеса наказанието за всички.

А вие, другари, поискайте прошка.

— Искаме прошка, — гром-на еднодушенъ гласъ отвредъ.